

ПЕЙО ЯВОРОВ
ХАЙДУШКИ ПЕСНИ

chitanka.info

На Гоце Делчев

I

Ден денувам — кѣтища потайни
нощ ношувам — пѣтища незнайни;
няма тато, нито мама —
тато да ругае,
мама да ридае...

Леле моя
 ти Пирин планино!
Море черно
 цариградско вино.

С враг врагувам — мяра според мяра,
с благ благувам — вяра зарад вяра;
нямам братец, ни сестрица —
 братец да ме хвали,
 а сестра да жали...

Леле моя
 сабя халосия!
Море люта
 одринска ракия.

Бог богува — нека си богува,
цар царува — века ли царува?
Нямам либе, първа обич —
 мене да очаква
 и да ме оплаква...

Леле моя
пушка огнебойка!
Море тънка

солунска девойка.

II

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха злато ковано
твоите руси косици...
Мяна бих сторил мило за драго
хранена коня,
мяна за благо,
турци да гоня!

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха огън елмази
твоите черни очици...
Мяна бих сторил мило за драго
пушка бойлия,
мяна за благо,
турци да бия!

Да бяха, либе, да бяха,
да бяха маргар мъниста
твоите бели зъбици...
Мяна бих сторил мило за драго
сабя по воля,
мяна за благо,
турци да коля!

III

— Хубава горо — пусия,
де гиди пушка бойлия.
Връщат се хора от пазар,
мина ще Лазо чифлигар;
ей бука листи отрони —
куршум ще Лаза догони,
войводо.

— „Връщат с хора от пазар,
мина ще Лазо чифлигар;
бре бука листи отрони —
прокоба.
куршум ще Лазо догони
за в гроба...
А палмък ми пали главата,
мъка ми мъчи душата,
дружинно.“

— Пръте за крушка трънушка,
де гиди клетва хайдушка.
Знаен е Лазо по света,
черен изедник и в кръвта;
ей зло на злия въздава
юнак, що шета за слава,
войводо.

— „Знаен е Лазо по света,
черен изедник и в кръвта;
бре зло на злия въздава —
и нека! —
Юнак, що шета за слава
навека...
А жал ми е жалост-умора,
Лазова щерка изгора,
дружинно.“

IV

Сън сънуваш, ой нерадост,
опустяла младост,
гроб в усоя, гроб сирашки
под шумата гъста.
И на гроба, ой нерадост,
опустяла младост,
кръстоклоне — кръст юнашки,
и пиле на кръста.

*Заран пиле, ой нерадост,
опустяла младост,
пей, нарежда как сирака
сирашки е минал.*

*Вечер пиле, ой нерадост,
опустяла младост,
пей, нарежда как юнака
юнак е загинал.*

*Сън сънувах, ой нерадост,
опустяла младост,
сън сънувах, сън прокоба —
сънувах си гроба...*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.